

РЕШЕНИЕ

№ 5722

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **9802** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.46а, ал.6 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Делото е образувано по жалба с вх. № 33740/06.10.2021г. на Административен съд София-град, подадена от М. Х., гражданин на С., [дата на раждане] чрез адв. Ж., срещу Заповед № УРИ 5392 ПАМ -2059/22.09.2021г. на главен оперативен дежурен при СДВР, за наложена административна мярка краткосрочно настаняване в СДВНЧ. Жалбата е подадена в срок, към същата е приложен документ за държавна такса.

Жалбата ведно с административната преписка е представена в съда с писмо от 11.10.2021г. Съдът като се запозна с данните по делото, взе предвид изложените възражения, намира следното:

Със Заповед №УРИ5392ПАМ-2059/22.09.2021г., на основание чл.44, ал.1 и ал.13 ЗЧРБ, както и Заповед № 513з-9426/06.1.2.2018г. на директора на СДВР,и мотивите в докладна записка № 5392р-2515/22.09.2021г. по описа на Отдел Миграция - СДВР , за провеждане на действия по първоначална идентификация и за последващи административни мерки, които следва да се наложат, или предприемат, е разпоредено принудителното настаняване на М. Х., [дата на раждане] , гражданство С., като в заповедта е посочен и Х. Х., [дата на раждане] , гражданство С..

Видно от докладната записка, лицата са задържани на 21.09.2021г. без документи за самоличност, като за Х. Х., [дата на раждане] е посочено, че придружава непълнолетния М. Х.. Лицата са вписани с имената, с които са се представили пред полицейските органи. В докладната е посочено, че при проведена беседа на

разбираем език за лицата, са заявили, че са преминали границата нелегално, при конкретни обстоятелства, разяснено им било, че са незаконно пребиваващи, и трябва да се завърнат в страната си по произход, но същите категорично отказвали. При тези обстоятелства с докладната записка е направено предложение за издаването на заповеди за краткосрочното им настаняване и за провеждане на действия по първоначална идентификация и установяване на самоличност.

Видно от мотивите на заповедта, органът е посочил като основание освен първоначална идентификация и последващи административни мерки, които следва да се наложат.

По преписката е представен приемо-предавателен протокол от 22.09.2021г. видно от който, жалбоподателят и другите две лица, посочени в същата заповед, са принудително настанени в СДВНЧ.

За компетентността на органа, издал оспорената заповед са представени заповед № ОЗ-9426/06.12.2018г. на директора на СДВР, с която оправомощава да налагат ПАМ по чл.39а и чл.44, ал.5,6,9 и 13 ЗЧРБ конкретни длъжностни лица, сред които и главен оперативен дежурен към отдел Оперативен дежурен център при СДВР.

В жалбата се твърди, че М. Х. е непридружен непълнолетен, тъй като доверителят бил братовчед на лицето Х. Х., което било вписано в обжалвания административен акт като придружител. Той не попадал в категорията лица по параграф 2, т.3 от ДР на ППЗЧРБ, бил вписан в заповедта без основание. Жалбоподателят заявил изрично, че е непридружено дете. Органът бил длъжен да приложи процедурата по чл.63к и сл. ППЗЧРБ, претендира се и допуснато нарушение на чл.7а, ЗЧРБ и чл.15, ал.8 от Закона за закрила на детето.

Правна преценка на съда:

Доколкото не се оспорва качеството на органа, издал оспорената заповед - главен оперативен дежурен, и предвид изричното оправомощаване на този орган да издава РПАМ по чл.44, ал. 13 ЗЧРБ, то процесната заповед е издадена от компетентен орган. Същата от формална страна съответства на изискванията по чл.59, ал.2 АПК за писмена форма и мотиви - правни и фактически за издаването ѝ.

Касае се за административен акт, издаден при условията на неотложност, предвид на което не са допуснати нарушения на процесуалните правила. Видно от докладната записка, е проведена беседа със задържаните лица, сред които и жалбоподателя, на разбираем език, като им е разяснено правното им положение - незаконно пребиваващи лица в страната и без документи за самоличност, които следва да се завърнат в страната си по произход. Същите категорично са отказали да се завърнат и заявили, че ще предприемат постъпки за преминаване в друга европейска страна.

Съдът цени докладната записка, като издаден от длъжностно лице и в кръга на службата му официален документ по смисъла на чл.176 ГПК. Данните в него не са оспорени или опровергани от други доказателства по делото. Поради това изложените в него факти и обстоятелства за чужденеца са обвързващи за съда.

На първо място, от данните по делото следва, че жалбоподателят е чужденец по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗЧРБ, тъй като не е български гражданин. Същевременно е гражданин на трета страна, видно от заявеното от него при задържането му, че е гражданин на С..

Видно от данните за извършените проверки, жалбоподателят няма регистрирано

влизане по законоустановения ред в страната. Няма други данни за право на престой или пребиваване на територията на друга държава-членка. Съответно на тези обстоятелства за правното му положение е посоченото в докладната записка, че е лице в незаконен престой на територията на държава-членка. Поради това правното му положение попада в приложното поле на чл.3, т.2 от директива 2008/115 във връзка с чл.6 от действащия Кодекс за Ш. граници - Регламент Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите.

От изложеното следва, че спрямо жалбоподателя действително следва да бъдат приложени ПАМ по чл. 39а ЗЧРБ, съответни на решение за връщане по чл.3, т.3 от директива 2008/115 /ЕС.

Предвид изложеното до тук, то посоченото в оспорената заповед, - "преценката за последващи административни мерки, които следва да се наложат или предприемат", съответства на личното положение на жалбоподателя и на закона.

Твърдението, че жалбоподателят е непридружен непълнолетен, не съответства на предвиденото в закона. Съгласно пар.2, т.1 ППЗЧРБ, "Непридружен" е малолетен или непълнолетен чужденец, който се намира на територията на Република България и не е придружен от свой родител или от друго пълнолетно лице, което отговаря за него по силата на българския закон или обичай." В случая жалбоподателят е придружен от лице, отговорно за него по силата на обичая, вр. т.3 от същата разпоредба,

Видно от пар.2, т.3 ЗЧРБ.: "Лица, отговорни по силата на обичая" за непридружен малолетен или непълнолетен чужденец са пълнолетните роднини по права възходяща линия без ограничение в степените, както и пълнолетните роднини по сребрена линия до трета степен включително." Пълнолетен роднина по сребрена линия е именно братовчедът, който в случая е и пълнолетен. Родството по сребрена линия се определя общ родоначалник без едното да произхожда от другото, по арг. от чл.75 от Семейния кодекс. Братовчедът е именно роднина по сребрена линия от втора степен, с оглед на което попада в обхвата на определението "лица, отговорни по силата на обичая". Изложеното обуславя извод, че жалбоподателят не е непридружено лице по смисъла на пар.2, т.1 вр. т.3 ЗЧРБ, същият е придружен от лице, отговорно за него по силата на закона. Предвид на този извод, неоснователни са твърденията в жалбата за приложимост на разпоредбите и производството по ЗЧРБ, относими към непридружени лица.

Доводът за допуснато нарушение на чл.15, ал.8 ЗЗДт - относно правото на детето на правна помощ, също не се споделя от съда. В случая се касае за производство и налагането на мярка при условията на неотложност, в производството по издаването на оспорената заповед е проведена единствено беседа, по време на която от обстоятелствата следва да се приеме, че освен жалбоподателя е присъствал и неговия братовчед. Предприемането на действията при условията на спешност следва от данните от докладната записка - разяснението на лицата, че са незаконно пребиваващи и, че трябва да се върнат в страната си по произход Лицата категорично са отказали да се завърнат и заявили, че ще предприемат постъпки за преминаване в друга европейска държава - т.е. ще нарушат закона.

Правото на защита и на правна помощ по чл.15, ал.8 ЗЗДт, непълнолетното лице реализира чрез подаването на процесната жалба.

В съответствие с чл.44, ал.13, изречение второ, жалбоподателят е настанен с неговия придружител с процесната заповед.

В случаите на чужденец с неустановена самоличност, след индивидуална преценка на принципите за пропорционалност и съразмерност може да издаде спрямо него заповед за краткосрочно настаняване с оглед провеждане на действия по първоначална идентификация и за преценка на последващите административни мерки, които е необходимо да се предприемат. Що се касае до последното, то с оглед личното положение на лицето, следва да се предприемат адекватни административни мерки. При задържането е извършена проверка само в информационните системи за регистрирани преминавания, а такива не са установени. Касае се за лице, което твърди, че е от С., и за което обстоятелствата сочат на извод за незаконно пребиваващ гражданин на трета страна. Компетентните органи за борба срещу незаконната миграция са задължени да преценят дали да издадат решение за връщане или решение за експулсиране, също да съобразят ситуацията в С. с оглед страната, в която следва да бъде върнато лицето.

Следователно, предвид личното положение на жалбоподателя и данните за него, в съответствие с чл.44, ал.13 ЗЧРБ е издадена процесната заповед, без да са допуснати нарушения на процесуални и материално-правни разпоредби.

С оглед на горното, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

На основание изложеното и чл.172, ал.2 АПК вр. чл. 46а, ал.6 ЗЧРБ,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх. № 33740/06.10.2021г. на Административен съд София-град, подадена от М. Х., гражданин на С., [дата на раждане] чрез адв. Ж., срещу Заповед № УРИ 5392 ПАМ -2059/22.09.2021г. на главен оперативен дежурен при СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия